

Μέγα βάθρον άπλοῦν, μαρμάρου λευκοῦ, πλ. 1.18, ὕψ. 0.41, πάχ. 0.75, φέρον ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τετράγωνον κοιλότητα καὶ ἐτέραν ἔχουσαν σχῆμα ποδῶς ἀνθρωπίνου εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ ἐπ' αὐτοῦ ἀγάλματος. Εὐρέθη μεταξύ τῶν πλατέων ἀναθηματικῶν μνημείων καὶ τῆς μεγάλης τοξοειδοῦς βάσεως.

Ὡς ἐσημειώθη ἰδίᾳ περὶ τοῦ μνημείου *Λέντων* ('Αρχ. Ἐφημ. 1885 σελ. 104), παρατηρεῖται καὶ ἐνταῦθα εἶτι δὲν εἶνε πάντες οἱ στίχοι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου κεχαραγμένοι, ἀλλ' ἔνιοι αὐτῶν ἐπὶ βαθύτερον γεγλυμμένου χώρου, ἀποξεσθείσης, ὡς φαίνεται, ἐπιγραφῆς προγενεστέρας. Ὑψος δ' ἔχουσι τὰ γράμματα τῶν μὲν τεσσάρων πρώτων στίχων 0.025, τοῦ δὲ ψηφίσματος σχεδὸν 0.01 καὶ τοῦ τεχνίτου 0.015-0.02.

Ὁ παρῶν Φούριος εἶνε, φαίνεται, ὁ ἐπὶ Καίσαρος μέρος τῆς Ἑλλάδος ὑποτάξας.

Τῆς ἀναθέσεως γράμματά τινα, ὡς καὶ ἐν τῷ κειμένῳ δηλοῦται, ἐλλείπουσιν. Ἐν δὲ τῷ ψηφίσματι (στίχ. 2) μεταξύ τῶν συλλαβῶν *τε καὶ λει* τῆς λέξεως *διατελεῖ* παρεμπίπτει ἐξηλειμμένων δύο γραμμάτων χώρος περιττός· τοῦτ' αὐτὸ δ' ἐγένετο καὶ κατωτέρω (στίχ. 5) ἐν τῇ λέξει *ισοτέλειαν* μεταξύ τοῦ αὐτοῦ *τε καὶ λει*.

Περὶ δὲ τοῦ τεχνίτου Σιμάλου, ὡς καὶ περὶ τῶν λοιπῶν ἐν Ἀμφιαρείῳ ἀπκνώντων ὀνομάτων τεχνιτῶν, πραγματεύεται τὸ ἀρτιφανὲς ἀξιόλογον σύγγραμμα τοῦ Em. Löwy, *Inschriften griech. Bildhauer*.

B. I. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΚ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

Ἐπὶ στήλης μικρᾶς, λίθου στακτόχρου, φερούσης ἀέτωμα, γράμμασι τῶν καλῶν χρόνων·

Φίλινα
Πρασίωνος
θυγάτηρ

ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν, γυνὴ ἀνάγλυπτος, καθήμενὴ ἐπὶ ἔδρας καὶ πρὸς τὰ δεξιὰ βλέπουσα. Ἔργον ἀτεχρον καὶ πενιχρὸν ἐκ τῶν διὰ τοὺς πολλοὺς ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις ἐτοίμων.

Ἡ στήλη αὕτη εὐρέθη πρὸ τεσσάρων περιπόυ ἐτῶν ἐν *Κάζη*, ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἐλευθερῶν, ἀκριβῶς ἐν ἡ θέσει ἀποδόμηται νῦν ὁ νέος ξενῶν Μελετίου *Μιγαλάκη*, παρὰ τὸν στρατῶνα. Περὶ δὲ τὴν θέσιν ταύτην ἀνεσκάφησαν ἀπὸ ἐτῶν πολλοὶ τάφοι, συνήθως ὑπὸ τεσσάρων ἀκατεργάστων λιθίνων πλακῶν περιπεφραγμένοι καὶ μικρὰ καὶ εὐτελεῖ κτερίσματα περιέχοντες. Ἐνωκοδόμηται δὲ νῦν ἡ στήλη ἐν τῷ ἀνατολικῷ τοίχῳ τοῦ ἐν Μάνδρα τοῦ δήμου Ἐλευστίνος νεοκτίστου ἐργαστηρίου τοῦ ξενοδόχου, κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς εἰς Θήβας ἀγούσης γωνίαν.

Ἐν *Μεγάροις*· ἔξω τῆς οἰκίας Κωνσταντίνου

Κίρκη, ὑπὸ τὸν δημοτικὸν στρατῶνα τῆς χωροφυλακῆς πρὸς ΝΔ., ἀνεκαλύφθη κατὰ Ἰούλιον 1885 ὑπὸ τοῦ οἰκοδεσπότου, σκάπτοντος, φρέαρ ἀρχαῖον ὕδατος ποσίμου, διὰ πύρου λίθου κανονικῶς ἐκτισμένον, μετὰ στομίου ἐπιθέτου, στενοτέρου μὲν κατὰ τὸ χεῖλος, προβάδην δ' ἀνοιγομένου πρὸς τὰ κάτω μέχρι τοῦ πλάτους τοῦ φρέατος. Εἶναι δὲ τὸ στόμιον λελαξευμένον ἐπὶ λευκοῦ τετραγώνου λίθου, προδήλως εἰς ἄλλο τι χρησιμεύσαντος ἐν ἀρχαιοτέροις ἐπι χρόνοις, ὡς δείκνυσι καὶ ἡ ὑπὲρ τὸ χεῖλος αὐτοῦ ἐπιγραφὴ.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ
ΗΡΕΑ
Ο (στόμιον)

Ἐν τοῖς αὐτοῖς δὲ χώμασιν εὐρέθη καὶ λεπτὸν θραῦσμα λευκοῦ λίθου ἐνεπιγράφου περιέχον τὰ λείψανα πέντε στίχων ὧδε·

Η Σ Π Α Ι
Δ Α Λ Ι Ο Υ Κ Ε Λ Ε Υ
Κ Υ Κ Λ Η Μ Α Θ Η
Α Ι Ρ Ε Ι Μ Π Ρ Ο Σ Ε Ι Π
Ε Υ Τ Υ Χ Ω Μ Π Α Η